

Richter Ehud en wij

Wij gaan samen een interessante en door de Geest van God geïnspireerde boodschap lezen over een nogal onbekende Richter.

Paulus noemt in de Romeinen brief¹ dat alles, wat eertijds geschreven is, tot ons onderricht geschreven is.

Wie van de aanwezigen kan een naam van één van de twaalf richters noemen, die in het boek Richteren ter sprake komen.²

We gaan lezen in Richteren 3 over Richter Ehud.

Na de dood van Jozua bleef Israël nog lange tijd trouw aan God. Daarna echter groeide een geslacht op dat de verlossing uit Egypte en de verovering van Kanaän niet had meegemaakt.

En dat geslacht ging de afgoden van de Kanaänieten dienen.

¹ Rom. 15:4

² Othniël-Ehud-Debora/Barak-Gideon-Jefta-Simson-Samgar-hola-Jaïr-Ebzan-Elon-Abdon

Toen kwam God met Zijn straf en zond vijanden om het volk te verdrukken.

Wanneer dan het volk in zijn nood zich weer tot de Heere bekeerde en Hem om uitredding smeekte, deed God een richter opstaan, die het volk verlossing bracht.

De Heere wil graag, dat wij Hem met een volkomen hart dienen; dat Hij de numero 1 is in ons leven.

Toen de Israëlieten zich gingen vermengen met de heidense volkeren, liet God een heidense koning genaamd Eglon³ toe, om hen 18 jaar lang te onderdrukken.

We lezen daarover in Richteren 3:12 en verder:

12 Maar de Israëlieten deden opnieuw wat kwaad is in de ogen des Heren; toen maakte de Here Eglon, de koning van

³ Zijn naam betekent: Stierkalf

Moab, sterk tegen Israël, omdat zij gedaan hadden wat kwaad is in de ogen des Heren.

13 Hij (Eglon) dan verbond zich met de Ammonieten en de Amalekieten, trok op en versloeg Israël; de Palmstad namen zij in bezit.

Dus God maakte die heidense koning Eglon sterk en hij versloeg Israël en de Palmstad, Jericho, namen zij in bezit. Die stad was een toegangspoort tot de rest van het land

14 Achttien jaar dienden de Israëlieten Eglon, de koning van Moab.

De Israëlieten moesten namelijk aan hem jaarlijks een soort opgelegde belasting betalen in de vorm van de opbrengst van hun akkers.

15a Toen riepen de Israëlieten tot de Here, en de Here verwekte hun een verlosser: Ehud⁴, de zoon van Gera, de

Benjaminiet, een man, die links was.

In hun nood en onderdrukking riepen de Israëlieten tot de Heere en dat wekte Gods erbarming op. Hij wilde zo graag dat Zijn volk Hem weer ging dienen met hun hele hart.

En Hij, de Heere God, deed voor hen een verlosser opstaan: Ehud. Die man was linkshandig, zo staat er in de Bijbel.

Het schijnt dat linksheid onder de Benjaminieten meer voor kwam.

In Richteren 20:15 wordt gesproken over Benjaminieten, 700 man, die linkshandig waren, maar dat ieder van hen haarfijn met een steen kon slingeren zonder het doel te missen.

15b De Israëlieten waren gewoon door zijn dienst schatting te zenden aan Eglon, de koning van Moab.

---

⁴ Zijn naam betekent: Eendracht

Daaruit blijkt dat Ehud een belangrijke positie onder de Benjaminiten innam.

16 En Ehud maakte zich een tweesnijdend zwaard van nog geen el lengte, gordde dat aan onder zijn klederen, aan zijn rechterheup.

Een zwaard met twee scherpe kanten: een tweesnijdend zwaard. In Hebr. 4:12 wordt gesproken over het woord van God, dat levend en krachtig is en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en dat geestelijke zwaard dringt diep door in de mens.

Ehud ging op weg naar koning Eglon met dat tweesnijdende zwaard, verborgen op zijn rechterheup.

17 En zo bracht hij de schatting aan Eglon, de koning van Moab; Eglon nu was een zeer zwaarlijvig man

Deze koning Eglon was niet alleen zwaarlijvig, maar zo staat hier: zeer zwaarlijvig. Hij was

een dikke, vette, zeer zwaarlijvige man.

Deze koning is ook een beeld van ons vlees, waar geen goed in woont. U kent immers de uitspraak van de apostel Paulus in Romeinen 7: 18 waar hij zegt:

Want ik weet dat in mij, dat wil zeggen, in mijn vlees, geen goed woont.

In ons hart woont Christus, maar in ons vlees woont geen goed. En koning Eglon, die zeer zwaarlijvige man, is een beeld van het vlees.

18 Toen hij gereed was met het afdragen van de schatting, zond hij de mannen die de schatting gedragen hadden, verder.

Om de schatting naar de koning te brengen - meest goederen in natura - waren veel mensen nodig. Toen de schatting was afgedragen, zond Ehud die mensen vast naar huis.

19 Zelf echter keerde hij van de gebeeldhouwde stenen te Gilgal

terug en zeide: Ik heb een geheime boodschap voor u, o koning.

Toen Ehud dat zei, werd koning Eglon tot nieuwsgierigheid geprikkeld wat deze geheime boodschap dan wel mocht zijn.

Deze zeide: Stilte! En allen die bij hem stonden, gingen naar buiten.

Koning Eglon riep: Stilte. Het Hebreeuwse woord dat hier gebruikt wordt voor "stilte" wijst op een eerbiedig soort stilte.

Al de dienaren van de koning, die bij hem stonden, gingen naar buiten en dat was nou net precies wat Ehud wilde en wat ook God zo beschikte.

20 Toen kwam Ehud bij hem binnen, terwijl hij zat in het koele bovenvertrek, dat hij voor zich alleen had, en Ehud zeide: Ik heb een woord Gods voor u. Toen stond hij op van zijn zetel.

Hoewel deze koning Eglon zeer zwaarlijvig was, stond hij toch uit respect voor de boodschap van Ehud op uit zijn zetel.

21 En Ehud strekte zijn linkerhand uit, greep het zwaard van zijn rechterheup en stiet dat in zijn buik.

Wat was dan dat woord van God, wat Ehud voor koning Eglon, de onderdrukker van Israël had? Dat woord van God was het tweesnijdend scherpe zwaard.

Hij was een onderdrukker van Israël en een afgoden dienaar en toen de Israëlieten tot de Heere riepen om verlossing van deze onderdrukking, toen greep God in door middel van deze richter Ehud.

Ehud was links, greep naar zijn rechterheup waarop hij dat tweesnijdende zwaard had vastzitten en stak dat zwaard in de buik van deze zwaarlijvige koning.

22 *Zodat zelfs het hecht met het lemmer erin drong; en het vet sloot zich om het lemmer, want hij trok het zwaard niet uit de buik. Toen ging hij heen door een achteruitgang.*

Het hele zwaard met handvat en al glibberde de vette buik van koning Eglon in en het vet – zo staat er geschreven – sloot zich om het lemmet.

23 *Zo kwam Ehud in de galerij; de deur van het bovenvertrek had hij met de grendel achter zich toegesloten.*

Ehud schoof de grendel op de deuren aan de binnenkant dicht en kon via de galerij ontsnappen.

Nauwelijks was Ehud buiten of de lakeien van de koning wilden weer naar binnen maar dat lukte dus niet.

24 *Nauwelijks was hij buiten of daar kwamen de dienaren kijken, maar zie, de deur van het vertrek was gegrendeld;*

Toen zeiden zij: Hij zal zich zeker in de koele binnenkamer hebben afgezonderd.

In de Herziene Staten Vertaling staat, dat koning Eglon zich had afgezonderd om zijn behoefte te doen.

Het kan wel eens voorkomen dat iemand er lang over doet om zijn behoefte te doen maar ook na lang wachten antwoordde deze koning Eglon zijn dienaren met geen woord.

25 *Toen wachtten zij, tot zij er verlegen mee werden, maar zie, hij deed de deur van het bovenvertrek niet open; toen haalden zij de sleutel, deden open en zie, op de grond lag hun heer, dood.*

26 *Terwijl zij talmden, was Ehud echter ontkomen; hij kwam langs de gebeeldhouwde stenen en bereikte veilig Seira.*

Die gebeeldhouwde afgodsbeelden waren waarschijnlijk door koning Eglon opgericht als teken van zijn macht.

Ehud ontkwam met Gods hulp en leiding.

Hij blies op de hoorn en de Israëlieten sloten zich bij hem aan als een legermacht en hij ging zelf voorop. Hij was vervuld van de Geest des geloofs.

27 Toen hij daar aangekomen was, blies hij de hoorn op het gebergte van Efraïm, en de Israëlieten daalden met hem het gebergte af, hij zelf voorop.

28 Hij zeide tot hen: Volgt mij, want de Here heeft uw vijanden, de Moabieten, in uw macht gegeven. Zij dan daalden af, hem achterna, en bezetten de voordes van de Jordaan naar Moab en lieten niemand oversteken.

Zij bezetten de overgangen bij de Jordaan en alle Moabieten die nog in Israël als onderdrukkers werkzaam waren, werden verslagen.

29 Te dien tijde versloegen zij van Moab ongeveer tienduizend man, allen welgedane en krachtige mannen, niemand ontkwam.

God gaf Ehud en de zijnen de overwinning. Het land kreeg weer rust en wel tachtig jaar lang. Zij kregen rust omdat ze de Heere weer gingen dienen met heel hun hart.

30 Zo werd Moab op die dag vernederd onder de hand van Israël, en het land had rust, tachtig jaar.

En nu voor ons de les uit deze waar gebeurde geschiedenis:

Steek het tweesnijdende zwaard van de Geest in je vette, dikke IK. Gun hem het leven niet maar laat het zwaard er helemaal in verdwijnen, zodat hij machteloos ter aarde zakt.

Nu gaan we naar de brief van Paulus aan de Kolossenzen hoofdstuk 3.

In de verzen 1 t/m 4 geeft Paulus onderwijs, dat wij (wat onze oude mens betreft) gestorven zijn met Christus en dat Christus nu ons leven is geworden.

Wij zijn een nieuwe schepping. Uit God geboren met het leven van Christus in ons hart.

En dan schrijft Paulus in Col. 3:5

Doodt dan de leden, die op de aarde zijn: hoererij, onreinheid, hartstocht, boze begeerte en de hebzucht, die niet anders is dan afgoderij, om welke dingen de toorn Gods komt.

Dus nu waren de christenen in Colosse nieuwe scheppingen geworden en daarom moesten ze met het zwaard van de Geest en dat is het woord van God eerst de grove dingen uit hun leven wegdoen. Hij noemt het doden.

Maar ook in vers 8: toorn, heftigheid, kwaadheid, laster en leugen.

En dat is de ene kant van zijn boodschap voor ons.

En de andere kant van zijn blijde boodschap staat in vers 12:

12 Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.

Als nieuwe schepping, als kinderen van God, als uitverkoren heiligen en geliefden mogen wij ons in het leven van alle dag bekleden met de natuur van Jezus.

Zijn innerlijke ontferming, Zijn goedheid, Zijn nederigheid, Zijn zachtmoedigheid en Zijn geduld.

En zoals het volk Israël na de verlossing door Ehud tachtig jaar rust kreeg, zo krijgen wij meer en meer rust in ons innerlijk door het aandoen van deze kostbare vruchten van de Geest.

En wij blazen als Ehud op de hoorn dat God ons de overwinning geeft door onze

Heere Jezus Christus, zoals 1
Cor. 15:57 het noemt:

*Maar God zij dank, Die ons de
overwinning geeft door onze
Heere Jezus Christus.*

Toen de Israëlieten de Heere
weer gingen dienen met een
volkomen hart, toen kregen zij
80 jaar rust en vrede en in vers
15 staat:

*En de vrede van Christus, tot
welke gij immers in één lichaam
geroepen zijt, regere in uw
harten; en weest dankbaar.*

En dan zingen wij psalmen en
lofzangen, zoals in vers 16 staat
en gaan wij met woord en daad
leven voor God.

*16 En al wat gij doet met woord
of werk, doet het alles in de
naam des Heren Jezus, God, de
Vader, dankende door Hem.*